IOHANNES CHRYSOSTOMUS
12. Jh. Seite 164v
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26144
Copyright: Admont, Benediktinerstift

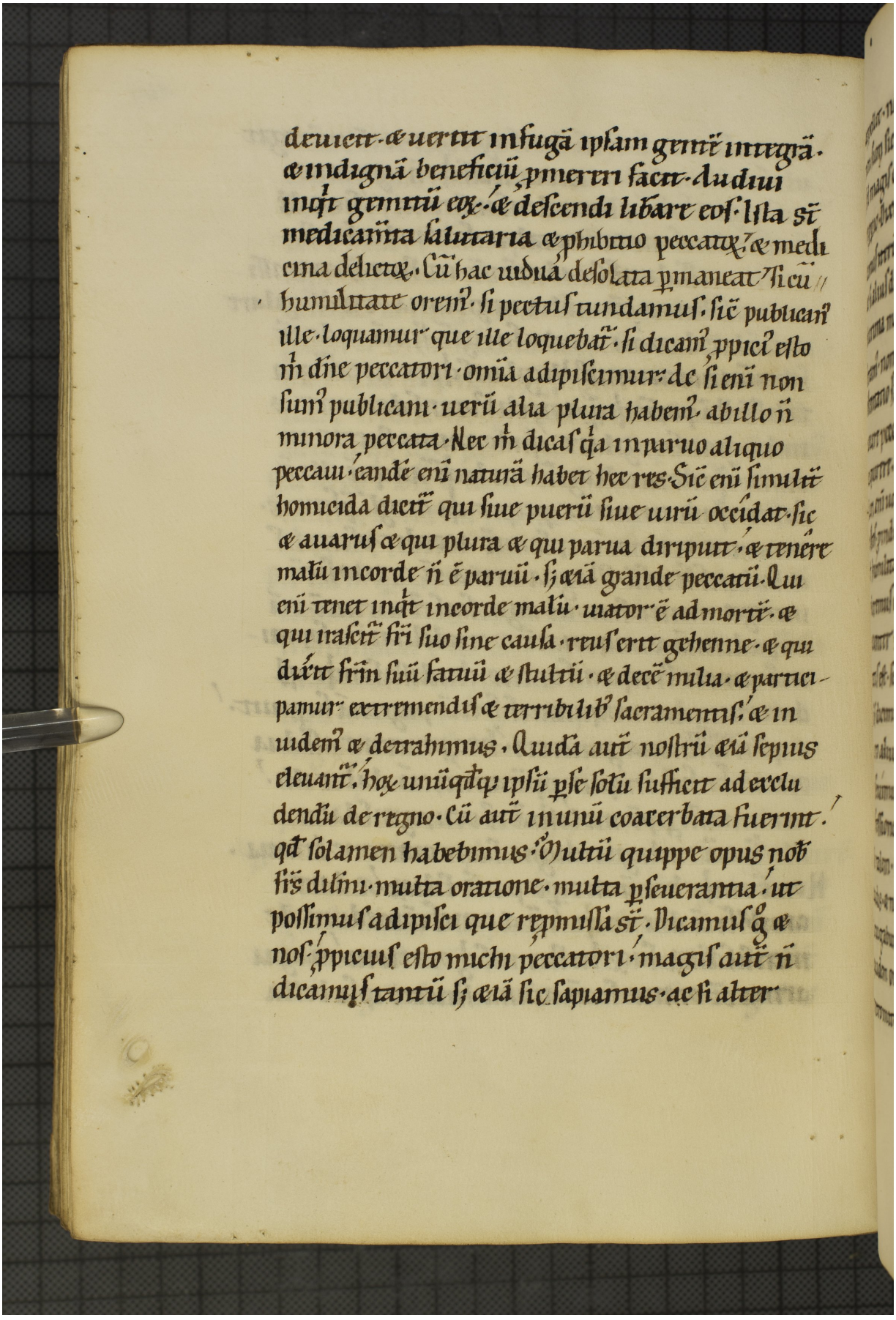

deuicit. & uertit in fugā ipsam gentē integrā.
& indignā beneficiū ꝓmereri facit. Audiui
inq̄t gemitū eoꝝ. & descendi liberare eos. Ista sūt
medicamēta salutaria & ꝓhibitio peccatoꝝ. & medi
cina delictoꝝ. Cū hac uidua desolata ꝑmaneat. Si cū
humilitate oremꝰ. si pectus tundamus. sic̄ publicanꝰ
ille. loquamur que ille loquebatur. si dicamꝰ ꝓpicius esto
mihi dne peccatori. omīa adipiscimur. ac si enī non
sumꝰ publicani. uerū alia plura habemꝰ. ab illo n̄
minora peccata. Nec mihi dicas q̄a in paruo aliquo
peccaui. eandē enī naturā habet hec res. Sic̄ enī similit̄
homicida dicit̄ qui siue puerū siue uirū occidat. sic
& auarus & qui plura & qui parua diripuit. & tenere
malū in corde n̄ ē paruū. sꝫ & iā grande peccatū. Qui
enī tenet inq̄t in corde malū. uiator ē ad mortē. &
qui irascit̄ frī suo sine causa. reus erit gehenne. & qui
dixit frīm suū fatuū & stultū. & decē milia. & partici-
pamur extremendis & terribilibꝰ sacramentis. & in
uidemꝰ & detrahimus. Quidā aut̄ nostrū & iā sepius
eleuant̄. hoꝝ unūq̄dq; ipsū ꝑse solū sufficit ad exclu
dendū de regno. Cū aut̄ in unū coacerbata fuerint.
q̄d solamen habebimus. Multū quippe opus nob̄
frs dilmi. multa oratione. multa ꝑseuerantia. ut
possimus adipisci que reꝓmissa sūt. Dicamus ḡ &
nos. ꝓpicius esto michi peccatori. magis aut̄ n̄
dicamus tantū sꝫ & iā sic sapiamus. ac si alter